

Minister igaar har udtalt om, paa hvilken Maade han vil fortolke og benytte Loven, men vi ere gaaede ud fra, at det dog vilde være ønskeligt, at man uden nogen saadan Veiledning som den eventuelt at ty til Rigsdagstidenden skal kunne faae fuldkommen Klarhed for, hvorledes Lovforslagets første Paragraf vil være at forstaa, og at det derfor vil være rigtigst at foretage denne lille Ændring, som dog vistnok maa siges at tydeliggjøre den Opfattelse, som den høitæreede Indenrigsminister har Lovet at gjøre gjældende. Jeg tillader mig altsaa at anbefale dette lille Ændringsforslag.

Bussøffe: Ja trods det, at jeg veed, jeg er i afgjort Mindretal i Thinget med Hensyn til Præmiebestemmelserne, kan jeg ikke undlade for Fremtidens Skyld at advare imod, at vi arbeide os videre og videre ind i dette System. Det forekommer mig, at det ikke er den rette Vej, vi ere inde paa. Det ærede Thing vil jo vide, og ikke mindst det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bussø) at det ikke er ganske afgjort, om denne Vej er til Landbrugets Fremme. Det er et stort Spørgsmaal, om det er til det virkelige Landbrugs Gavn, at dette Præmie-system er kommet frem. Det beder jeg om at overveie. Jeg ser, at f. Ex. ved Idenborreløven vandt de Høitbestattede eller de største Hartkornsbefiddere et lille Privilegium med Slovene, som der var saamegen Tale om. Vi maa ikke være blinde for, at paa dette Omraade ville de vist ogsaa tage Prisen; de ville vistnok blive de overveiende Deltagere i Konkurrencen. De smaa Landbrugere, der ville være med, ville vist forløste sig paa den Opgave. Jeg vil nævne endnu et Omraade, hvor det Samme viser sig. Hvem er det, der tjener Fordelen paa Udførselspræmien paa det befjendte Sukker, det er ogsaa de Store, enten det nu er enkelt Mand eller Samlag. Jeg tror ikke, at det kommer de øvrige Landbrugere til Gode. At støtte Landbruget har jeg aldrig været imod, og jeg skal med Forsigtighed være med til, hvad der virkelig kan støtte Landbrugere, navnlig de smaa, for de store hjælpe nok sig selv, men jeg vil kun give denne Støtte, naar det kan ske paa rimelige og gode Vilkaar og ikke ved Hjælp

af Præmier eller et Beskyttelsesystem. Jeg indrømmer, at det kan være ret morsomt at komme paa Dyrskuer, man har da en Fridag, men det er ogsaa det eneste Gode, i alt Fald for Landbrugere. Maa ske kan der, naar der bliver større Præmier end hidtil, blive nogen Fordel derved, men naar Landmanden skal trække til Dyrskuet Aftenen i Forveien og tidt Dagen i Forveien og ligge der Natten over og saa kommer hjem med 5 eller 10 Kr. i Lommen, tror Høgen, at det sker for at fremme Avægningen i Landet? — Nej, tilvisse ikke, og ret beset vil det vist blive til Stade for de Bedkommende, især naar Præmierne blive saa smaa som hidtil. (Bussø: De blive ikke smaa). Ja, jeg veed ikke, hvor store de blive, og det veed det ærede Medlem heller ikke. Et vil jeg endnu gjøre gjældende. Det forekommer mig, at Foreningen til Dyrenes Beskyttelse burde træde til, saaledes som det gaar til paa mange Steder. Det forekommer mig, at der gjøres stor Uret mod Kreaturerne, der Aftenen i Forveien trækkes til Dyrskuet og skulle staa der hele Natten og næste Dag uden at blive malkede. Da jeg imidlertid ser, at jeg er i et lille Mindretal, skal jeg ikke stemme imod Loven; men jeg har anført dette som en Advarsel for d'Her. og ikke mindst for det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds.

Bussø: Da det ærede Medlem, der nu satte sig, to Gange henvendte sig til mig, vil jeg dog gjøre en lille oplysende Bemærkning overfor hans Udtalelser, skjøndt jeg indrømmer, at naar han slaar sig paa Dyrebeskyttelsen ogsaa i denne Sag, er jeg nær ved at opgive det, thi jeg tror ikke at det hører under denne Lov. Det ærede Medlem mener stadig, hvad der blev modsagt igaar, at vi skulde være saa evig glade ved dette Præmie-system; jeg har ikke jagt, at det var Maalet eller Idealet, men foreløbig er det bedre end Intet. Naar det blev sagt af det ærede Medlem, at de mindre Landbrugere, Husmændene, ikke vilde faae Nytte af denne Lov og Præmie-systemet, vil jeg kun oplyse det ærede Medlem om, at Forholdene ere ganske anderledes paa Landet, end han synes at mene, men naar man er Kjøbenhavnner, kan det jo ikke forlanges, at man skal vide,